

XXI МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ

K 7/M 45

МУЗИКАЛНИ ДНИ

1981 г. РУСЕ-БЪЛГАРИЯ

1200000868654

XXI МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
РУСЕ — 1981 г.

Посветен на 1300-годишнината на България и
XII конгрес на БКП

БУКУРЕЩКА ФИЛХАРМОНИЯ
„ДЖОРДЖЕ ЕНЕСКУ“

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868654

Диригент — з. а. МИРЧА БАСАРАБ

16 март — понеделник

Начало — 19,30 ч.

Зала — Дом на културата

448029

ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ — Българска сюита оп. 21
Като марш
Песен
Хороводна
Ръченица

ФРАНЦ ШУБЕРТ — Симфония № 3
Adagio maestoso. Allegro
con brio
Allegretto
Menuetto. Vivace
Presto vivace

ЙОХАНЕС БРАМС — Концерт за пиано и оркестър № 1
Maestoso
Adagio
Rondo. Allegro non troppo

Солист — з. а. ИВАН ДРЕНИКОВ

БУКУРЕЩКАТА ФИЛХАРМОНИЯ „ДЖОРДЖЕ ЕНЕСКУ“ е основана през 1888 година. През годините на своето съществуване този институт се наложи като един от водещите в Европа, благодарение на богатата си и разнообразна дейност, както и на високото професионално ниво на художественото изпълнение.

В златния фонд на Букурещката филхармония могат да бъдат отбелязани имената на такива видни композитори, които са сътрудничили със състава: Рихард Щраус, Морис Равел, Бела Барток; диригенти и солисти като Пабло Казалс, Артур Рубинщайн, Вилхелм Фуртвенглер, Карл Бьом, сър Джон Бърбибли, Херберт фон Караян, Святослав Рихтер, Давид Ойстрах, Йехуди Менухин.

Репертоарът на Букурещката филхармония е богат и разнообразен, включва творби от музикалната предкласика, класика, романтизъм. Съставът е активен и деен популяризатор на творби на съвременни композитори.

В момента ръководството на Букурещката филхармония е поверено на н. а. Йон Войку — генерален директор; диригент са: Михай Бредичану, Мирча Басараб, Мирча Кристеску.

„... Букурещката филхармония ни омая със своята дисциплина и сплотеност, безупречна интонация и стриктност“.

„ЛЪО ПРОГРЕ ДОФИНУА“

Творчеството на ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ (1899 — 1973) изигра съществена роля за изграждането на българската национална музикална култура. В негово лице българската музика има един от своите най-ярки представители. Характерна черта на стила на композитора е ярката народностност, неизчерпаема фантазия, пищен, колоритен музикален изказ. Панчо Владигеров е автор на множество симфонични произведения, камерни творби, инструментални концерти и др.

Днес творчеството на П. Владигеров се радва на всеобща почит и уважение у нас. Неговото име — широко известно в чужбина, е синоним на българския музикален гений.

Сред ранните творби на композитора се откроява Българска сюита оп. 21. Тя представлява внушително, мащабно произведение, първата част на което — Като марш, е енергична, настроението е ведро, приповдигнато.

Песен — контрастира с вгълбената си задушевна топла лирика.

След героиката и лириката музиката навлиза в две пъстри, танцуващи жанрови картини.

„Хороводна“ има живописен среден дял в размер 5/8, а финалът — „Ръченица“, е същински апотеоз на ритъма и оркестровите краски.

Със своето творчество ФРАНЦ ШУБЕРТ (1797—1828) открива романтичната епоха в музиката. Шуберт—творецът въвежда нова лирико—поетична тема в музиката. В обстановката на тежка политическа реакция в Австрия, той се обръща към съкровени чувства, мечти и поетични настроения на обикновения човек от народа, който става главен герой на вдъхновената му лирика. Дълбоко демократично и реалистично по своята същност, творчеството му е свързано с народно-битовата музика на Виена. В неговите песни, квартети, симфонии се изпоява цялата прелест на мелодическия дар на композитора. „Най-поетичният сред всички композитори“ — така характеризира Лист личността и творчеството на Шуберт.

В областта на симфоничното творчество Шуберт работи от 1813 до 1822 год. Третата симфония е написана през 1815 год. Въпреки своята подчертана индивидуалност и нови настроения, тя по стил остава близка на класиката.

ИОХАНЕС БРАМС (1833—1897) е един от най-значителните композитори в историята на музикалното изкуство през втората половина на 19 век. Продължил достиженията на ранните немски романтици в областта на вокалната, камерна и клавирна музика, той се издига като най-крупен немски симфоник след Бетховен. Брамс — творецът се изпоява в сложен

за развитието на немската музика момент: романтизмът постепенно изживявал своята историческа роля. Възникналите нови обществени проблеми, промените в духовния мир на човека не могли да бъдат изразени само с романтичния художествен метод. Брамс съчетава приемствеността между класика и романтизъм, като създава творчество, за което са характерни дълбоката философска мисъл, романтичната непосредственост на чувствата, широкото разгръщане на епичното и драматично начало.

ПЪРВИЯТ КЛАВИРЕН концерт отразява трудния път на формиране „концертното мислене“ на композитора. Замяслът на това ранно произведение се ражда през 1854 год. като соната за две пиана. След неколнократни преработки произведението било окончателно завършено през 1859 год. като концерт за пиано.

В първата част е запазена класическата двойна експозиция. В нея се разкриват няколко теми с различен характер — патетична, драматична, напевна.

Втората част е издържана в духа на типичната Брамсова патетична лирика.

Финалът представлява поривисто Рондо, от което блика непосредственост.

